

Na kole jinde: Malá skála

Po delší odmlce je tu další příspěvek do rubriky s tipy na cyklisticky zajímavé lokality, tentokrát sice ne zahraniční, přesto lehce vzdálenější, že je obvyklý zdejší akční rádius. O této akci, v opravdu velmi specifickém příspěvku, vypráví Honza Krpata (KPO), doprovázený týmovými kolegy Pavlem Marholdem a René Jelínkem.

Marhi: Tak původně mě vylosovali, abych něco sepsal. Ale jelikož jsem chtěl po Honzovi, aby mi poslal itinerář cesty, a on poslal tohle, tak se toho vzdávám. Byla by škoda nevyvěsit dílo klasika. Honza sice nic moc nenapiše, ale když, tak to stojí za to. V kostce je to čím jsme se celý den bavili. Bylo to prostě prima. A Kozák je svinskej kopec.

Honza: Takže asi stručně takhle. Z Prahy jsme jeli autem z Modřan na Jižní Město skoro ke Kernovi a pak dál jižní spojkou na Černý Most aa pak už si to nepamatuju.

Jó, pak na Malou Skálu, kde byly, shodou náhod po 35 letech mého pobývání zde, snad první cyklistický závody, který jsem v dané lokalitě viděl na vlastní oči. A to tam pobývám od dětství. Parkovali jsme u domu č.p. 391 tak zvaně "nad sokolovnou". U té sokolovny dole jsem původně chtěl nechat auto, abychom nemuseli rozrážet tu moji vlastní půlku vrat u již zesnulé tety (když jsem polovinu zdědil). Dále jsme jeli hlavní silnicí Praha - Turnov - Harrachov do Železného Brodu a toutéž silnicí dál směrem na Harrachov až za ty dvě zatáčky, kde jsme stáli u domu bratrance Matury a svlíkali se a já bájl o dětství a ženských a o tom, že ve velovce byla autosprávkárna a teď je tam bordel s červeněma světlyma.

Ta samota se jmenuje "Haratina" a patří pod obec Bratříkov (tam jsme taky později byli) a je to č.p. 47. Dále jsme jeli, místo po té krásné silnici, tou mrdkou rozbitou, zkratkou na Pěňčín, kde jsme se napojili na silnici z jedné české díry do druhé a do Jablonce nad Nisou. Z téhle slušné silnice jsme záhy ve vesnici Jistebsko odbočili směrem na rozhlednu a nejvyšší vrchol v okolí Černou Studnici. Na ni jsme se dostali přes obec Krásnou, kde bydlí Honza Kucharik a bydlela tam taky moji mámy teta Zdeňka Novotná, u které jsem si mlád, takřka v dětských letech (na rozdíl od dnešních dětských) prohlížel ženský ve spodním prádle v Quelle a Neckeramanu.

Teta, protože byla už stará, umřela. Na Černé Studnici jsme dali několik káv, piv a jeli v skoro mrazu dolů. Cestou jsme předjeli motorové vozidlo - vláček s turisty, důchodci a jinou verbeží. Jeli jsme zpět přes Krásnou na Pěňčín a odtud již ne zkratkou, ale stále po hlavní silnici přes Bratříkov (pod ten spadá ze správného hlediska ta Haratina) až k hlavní silnici Praha - Harrachov. Po té jsme stoupali až před obec Držkov, kde jsme uhlí doprava. Na cestě do kopce jsme se ještě zastavili v Loužnici, kde jsme se zase svlíkali z kabátů a stáli jsme u skoro zbořenky hospody s reklamou na pivovar Klášter, kde jest nyní ředitelem Jirka Žwak, můj kamarád.

Dále jsme jeli přes Jílové u Držkova (neplést s Jílovým u Prahy) do obce Radčice, kde jsem ukazoval hrob, ze kterého matka s tetou odvezli kosti svého otce a své matky (mého dědy a babičky) v síťovkách autobusem MHD do Železného Brodu, aby je dali do správné rodinné hrobky Maturových v Brodě. Před tím leželi u Dobiášů v Radčicích. Prostě je přestěhovali do nového, s lepším výhledem. Malé kosti měli v pytlíku, dlouhé holeně v tašce. Z Radčic jsem sjížděl dolů ve šlépějích těch kostí do Železného Brodu.

V Brodě jsme se zastavili u školy a já zvonil u domu strejdy a tety, netušíc, že jsou na důchodcovské dovolené (mohou mít vůbec důchodci dovolenou? smějí tomu tak říkat?). V domě byla náhodou setřenice Jájina. Rozverně jméno pro, z vašeho pohledu, starou babu mého věku. V Železném Brodě byl ten oběd v nové hospodě ve mlýně. Já měl fakt dost - tím myslím tu porci bramboráku s tou polívkou. Z Brodu jsme jeli na nejvyšší kopec v okolí, na Kozákov.

Celou cestu jsem si nemohl ani odříhnout ten bramborák, abych se nepobil. Jeli jsme přes Pelechov, odkud je manželka bratrance Matury staršího (jsou dva a mají tu sestru Jájinu) Naďa a přes Pipice (to je asi rodiště všech pipin a slepic). Na Kozákově jsme si zase povídali o ženských. A to dost dlouho, asi něco přes hodinu a to proto, abych vymrzl patřičně na cestu dolů. Dolů jsem myslel, že zimou spadnu z kola. Jeli jsme na druhou stranu kopce přes Radostnou pod Kozákovem, kde jsem myslel, že zmrznu a k radosti jsem měl hodně daleko. To co se týče zimy, jinak bylo prima.

Pak už byla jen silnice č. 282 do Koberov a odtud jsme se dostali zpět na Malou Skálu, kde jsme to vše chtěli zakončit buřtem u stánku, co ho postavili kvůli těm závodům cyklistů "3 x kolem Kalicha", jenže protože závody skončili dřívějc, tak už tam seděli jen opilci, kterým vzali během chvíle pořadatelé, sklízejíci bordel po závodech, stoly a lavice, takže šli domů a my jeli do Prahy. Cestou v autě neustále řvali na plný pecky Madfinger a Takinoff. To tam taky napiš. A klidně to použij.

Honza

Foto z akce: <http://picasaweb.google.cz/renejelinek>